

[Brusvang.]

geringens side, kunne modificeres lidt. Det støder os lidt på manchetterne, og det gør os faktisk lidt ondt, når vi hører udtryk som »borgerligt sammenrend« osv. brugt, dette så meget mere som det viste sig ved en undersøgelse af forholdet, at der overhovedet ikke var noget reelt grundlag for en bebrejdelse med dette indhold.

Dernæst til selve vismandsrapporten dette, at jeg har hæftet mig ved visse afsnit. Jeg er enig i, at det er dyster læsning, men mit partis konklusion har også været den, som jeg nævnte, at der ikke er anledning til nogen form for panik, så meget mindre når man ser, at den forskel, der er i bedømmelsen hos vismændene, set i forhold til, hvad det økonomiske sekretariat og regeringen har sagt, beror på en forskellig vurdering af sådanne elementer, som nu engang ikke med sikkerhed kan forudsiges, f.eks. spørgsmålet om importens størrelse.

Jeg har noteret mig, at man i kapitel 1 i vismandsrapporten har fremført en række synspunkter, som egentlig er parallelle med de synspunkter, som CD fremførte i den beskæftigelsesdebat, vi havde for nylig. Der er peget på det værdifulde, der kunne opnås igennem etablering af kortere arbejdstid, længere ferier, sabbatordninger m.v.

Jeg har noteret mig, at der i kapitel 4 i vismandsrapporten også er givet udtryk for ting, som CD i høj grad kan støtte. Jeg tænker på de synspunkter, der er fremført om Danmarks medlemskab af valutaslangen, den positive vurdering, der er anlagt dér. Jeg tænker også på den konklusion, som i hvert fald jeg må drage af kapitel 4, at man ikke mindst må lægge vægt på, at kunne finde frem til det, man kalder selektive foranstaltninger over for spørgsmålet om en omkostningsdæmpning.

Men dernæst har jeg med den allerstørste interesse læst den tale, som for nylig blev holdt af Industrirådets formand, hr. Brüniche-Olsen, og jeg vil tillade mig at fremføre nogle synspunkter fra denne tale. Det er ikke sådan, at CD betragter rapporter og taler fra de store erhvervsorganisationer som det eneste saliggørende, men vi finder, at det under alle omstændigheder er interessant læsning, selv om vi forsøger at læse dem kritisk. I hr. Brüniche-Olsens tale bliver der bl.a. fastslået det synspunkt, at Danmark absolut ikke er et land, der er på fallittens rand. Han peger på det meget positive, at uanset de vanskeligheder, vi har, er

industriproduktionen steget ganske pænt, ca. 8 pct., og halvdelen heraf er faldet på eksporten. Han må imidlertid tilføje det negative, at ser man mere relativt på det, viser det sig desværre, at når man ser på, hvad andre har været i stand til at præstere af stigninger, så har der for vort vedkommende været tale om mindre markedsandele end tidligere, og det er selvfølgelig beklageligt. Hr. Brüniche-Olsens hele redegørelse er i øvrigt koncentreret om den problemstilling, der hedder omkostningsstabilisering, og her er altså synspunkter, som CD gerne vil tilslutte sig.

Så interesserer det mig også at læse i hr. Brüniche-Olsens fremstilling erkendelsen af den nøje sammenhæng, der nu engang er imellem problemet underskud på betalingsbalancen og spørgsmålet om beskæftigelsesstørrelse. Det er noget, som ikke mindst mit partis politiske leder, hr. Erhard Jakobsen, har fremført gang på gang, og der har ikke altid rigtig været forståelse for det, men det ser ud, som om forståelsen for dette synspunkt breder sig mere og mere. Jeg hørte jo også af økonomiministeren forleden dag helt præcist dette synspunkt fremført.

Endelig peger hr. Brüniche-Olsen på noget, som jeg synes er særdeles vigtigt. Han beklager sig ikke over, at forbruget i dette land er for stort, men det, der er det gale, siger han, er, at på en række punkter er produktionsforøgelsen ikke stor nok. Det er vores produktion, der er for lille, og specielt naturligvis den produktion, som skal og kan sælges til udlandet på konkurrencevilkår.

Mange af de synspunkter, jeg har fremført her fra hr. Brüniche-Olsens tale, er i og for sig synspunkter, som man med nogen modifikation kan fremføre også for landbrugets vedkommende. Der er vel næppe nogen tvivl om, at hvis en af de foranstaltninger, vi når frem til, er at stille kapital til rådighed til en lavere rente, vil det være ganske overordentlig betydningsfuldt for investeringer i det danske landbrug, noget, vi i høj grad har behov for.

Og så et par ord for at gøre status over CDs virksomhed. Vi er blevet skældt meget ud, ikke mindst af regeringen, som har fundet os besværlige ved forskellige lejligheder. Men jeg har kigget på det rent historisk, og hvis jeg går det igennem lynhurtigt, så var vi med i septemberforliget 1975; da var de konservative af visse grunde ikke med. I augustforliget 1976 var vi med; da mente venstre ikke at kunne til-